

Sentencja

- 1) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie, by przedstawiony przez organy celne na podstawie krajowego prawa proceduralnego dowód pochodzenia przywiezionych towarów opierał się na wynikach analiz dokonanych przez osobę trzecią, gdy ta osoba trzecia odmawia organom celnym, względnie podmiotowi dokonującemu zgłoszenia celnego przedstawienia dodatkowych informacji w przedmiocie owych analiz, co w konsekwencji utrudnia lub uniemożliwia zweryfikowanie lub obalenie prawidłowości dokonanych stwierdzeń, pod warunkiem, że przestrzegano zasad skuteczności i równoważności. Do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy miało to miejsce w postępowaniu głównym.
- 2) W przypadku tego rodzaju, jak w postępowaniu głównym, zakładając, że organy celne nie mogą przedstawić dodatkowych informacji w przedmiocie omawianych analiz, kwestia, czy organy celne powinny uwzględnić wniosek zainteresowanego zmierzający do dokonania na własny koszt analiz w kraju zgłoszonym jako kraj pochodzenia, oraz kwestia, czy jest istotne, że przez pewien okres były przechowywane części próbek towarów, którymi zainteresowany mógł dysponować dla celów weryfikacji przez inne laboratorium, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy organy celne powinny poinformować zainteresowanego o istnieniu zachowanych podpróbek towarów oraz o tym, że może on wnieść o ich udostępnienie celem przeprowadzenia owych weryfikacji, powinny zostać ocenione na podstawie krajowego prawa procesowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Varna – Bułgaria) – Traum EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-492/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 138 ust. 1 — Zwolnienia związane z transakcjami wewnątrzspółnotowymi — Nabywca niezarejestrowany do celów VAT — Obowiązek sprzedawcy wykazania autentyczności podpisu nabywcy lub jego przedstawiciela — Zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań — Bezpośrednia skuteczność)

(2014/C 439/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Traum EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

- 1) Artykuł 138 ust. 1 i art. 139 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym temu, aby organ podatkowy państwa członkowskiego odmawiał korzystania z prawa do zwolnienia z podatku od wartości dodanej z tytułu dostawy wewnątrzspółnotowej z tego powodu, że nabywca nie był zarejestrowany dla celów tego podatku w innym państwie członkowskim oraz że dostawca nie wykazał ani autentyczności podpisu znajdującego się na dokumentach przedstawionych na poparcie deklaracji rzekomo zwolnionej dostawy, ani upoważnienia osoby, która podpisała dokumenty w imieniu nabywcy, podczas gdy dokumenty uzasadniające prawo do zwolnienia przedstawione przez dostawcę na poparcie jego deklaracji były zgodne z ustalonym przez prawo krajowe wykazem dokumentów, jakie powinny zostać przedstawione temu organowi, i dokumenty te w pierwszej kolejności zostały zaakceptowane przez ten organ jako dowód uzasadniający, co należy do weryfikacji sądu odsyłającego.

- 2) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, zmienionej dyrektywą 2010/88, powinien być interpretowany w ten sposób, że jest on bezpośrednio skuteczny tak, że podatnicy mogą się na niego powoływać przed sądami krajowymi wobec państw członkowskich w celu uzyskania zwolnienia z podatku od wartości dodanej z tytułu dostawy wewnątrzspółnotowej.

(¹) Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Hiszpania) – Ministerio de Defensa, Navantia SA przeciwko Concello de Ferrol

(Sprawa C-522/13) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Konkurencja — Pomoc państwa — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pojęcie pomocy państwa — Podatek od nieruchomości — Zwolnienie podatkowe)

(2014/C 439/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Strona pozwana: Concello de Ferrol

Sentencja

Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku od nieruchomości nieruchomości gruntowej należącej do państwa i przekazanej do dyspozycji przedsiębiorstwu, którego kapitał należy w całości do tego państwa i które na tej nieruchomości wytwarza towary i świadczy usługi mogące być przedmiotem wymiany handlowej między państwami członkowskimi na rynkach otwartych na konkurencję, może stanowić pomoc państwa zakazaną na mocy wskazanego postanowienia. Zadaniem sądu odsyłającego jest jednak ustalenie, czy w świetle wszystkich istotnych okoliczności zawistego przed nim sporu, ocenionych w świetle przedstawionej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wykładni, zwolnienie takie należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu wskazanego postanowienia.

(¹) Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Douane Advies Bureau Rietveld przeciwko Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-541/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Pozycja 3822 — Pojęcie „odczynników diagnostycznych lub laboratoryjnych” — Wskaźniki ekspozycji na określoną wcześniej temperaturę reakcji)

(2014/C 439/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Douane Advies Bureau Rietveld

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover